

PRVÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA B SVÄTEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA

Každý pútnik, ktorý navštívi Svätú zem, navštívi aj Nazaret. Najpodstatnejšie miesto v Nazarete je Bazilika Zvestovania Pána, kde si pripomíname príchod Spasiteľa sveta, ako nám to opisuje evanjelista Lukáš. Zároveň je tam aj miesto, kde v tom istom areáli, ktorý spravujú otcovia františkáni, je kostol Svätého Jozefa. Keď pútnik vstúpi do jeho vnútra, tak prvé kroky vedú do takzvanej krypty pod kostolom. S každou skupinou sa tam zastavujem pri troch fotografiách, ktoré tam na stenu umiestnili františkáni a vysvetľujem udalosti súvisiace so životom Svätej rodiny. Na dvoch obrazoch je jednak fotografia podlahy jaskyne, druhý je pôdorysom tejto jaskyne, v ktorej žila rodina Svätého Jozefa, kým bol Jozef ešte slobodný. A keď sa tam vydala Panna Mária, tak tam žila Svätá rodina, najmä odvtedy, ako sa vrátili z Egypta. Bola to iba jedna miestnosť, ktorá slúžila ako kuchyňa, obývačka, spálňa, či pravdepodobne aj dielňa Svätého Jozefa. Na tom mieste nikdy nezabudnem dať otázku: „*Viete si predstaviť žiť celý život v takejto jaskyni?*“ Keby človek toto nevidel, tak by si myslel, že Svätá rodina žila aspoň v ľudskejšom príbytku. Skutočnosť bola však iná. Bola to veľmi chudobná rodina. Nemala žiaden majetok ani peniaze, ani zlato, len to, čo k životu najnutnejšie potrebovala. Ale na rozdiel od ostatných rodín to bola najbohatšia rodina na celom svete. Nikdy takej šťastnej rodiny nebolo ani nebude, lebo v tejto jedinej rodine prebýval Ježiš Kristus, Boží Syn.

A teraz si všimnime vzťahy Panny Márie a Svätého Jozefa. Keď sa Jozef dozvedel, že jeho snúbenica je v pozhnanom stave bez jeho pričinenia, tak mal dve možnosti, ako sa zachovať. Mohol ju vystaviť potupe a dať ju zhodiť zo skaly za mestom alebo jej dať priepustný list. Pretože ju miloval, tak sa rozhodoval pre to druhé, kým nezasiahlo nebo, ako to čítame u evanjelistu Lukáša. Obdivujeme jeho vieru v Božie vnuknutie, ale aj lásku k svojej najprv snúbenici a potom aj manželke. Poznáme ich namáhavú cestu do Betlehema, kde sa narodil Boží Syn, ale nadovšetko veľmi nebezpečnú cestu na úteku do Egypta. Kde presne žila v Egypte Svätá rodina s určitosťou nevieme. Podľa tradície to malo byť v dnešnej Kahyre, kde sa v jej juhovýchodnej časti nachádzajú dva pravoslávne kostoly zasvätené pobytu Svätej rodiny. Asi po dva a pol roku dostáva Jozef od Boha skrze anjela posolstvo, že sa môže s rodinou vrátiť do rodnej vlasti. Údajne prechádzal po vtedajšej Via maris a na približne miestach dnešnej Jaffy sa rozhodoval, či ísť do rodného Betlehema, kde mal ešte aj nejakých príbuzných. Ale keď sa dozvedel, že v Jeruzaleme sa stal kráľom syn Herodesa Veľkého, ktorý bol rovnako krutý ako jeho otec, tak sa Jozef rozhodol ísť čo najďalej, a to do Nazareta. Toto všetko bolo preto, lebo sa bál o malého Ježiša. Aký bol život Svätej rodiny v Nazarete, nevieme. Podľa tradície Panna Mária bola obyčajnou gazdinkou, starostlivou manželkou a milujúcou matkou Božieho Syna. Podľa tradície Jozef priučal dorastajúceho Ježiša vo svojom remesle stolára. Ako pravoverný Žid a v úlohe otca učil Ježiša zachovávať Zákon, vodil ho do synagógy až do dvanásteho roku, kým sa Ježiš v Jeruzaleme nestal „dospelým v Zákone,“ teda neprijal tzv. „Barmicva.“ Po návrate do Nazareta evanjelista píše, že Ježiš bol rodičom poslušný. Svätý Jozef sa už viac v evanjeliách nespomína. Pravdepodobne zomrel, keď mal Ježiš okolo 15 rokov. Ďalších 15 rokov života Ježiša a jeho Matky evanjelisti tiež nepomínajú až do začiatku verejného Ježišovho pôsobenia.

Všimnime si, ako veľmi záleží Cirkvi na tom, aby si naše rodiny vzali príklad zo života Svätej rodiny. Na prvom mieste je to vzťah lásky a úcty manželov jeden k druhému, ktorá často chýba našim manželom. Boľstne vidíme rozvraty manželstiev, nenávisť a neveru. Žiaľ, podľa štatistík sa aj u nás ročne rozvádza polovica manželstiev. Kto najviac trpí? To sú siroty žijúcich rodičov. Dôsledky máme možnosť vidieť na každom mieste. V rodinách chýba duch modlitby. Modlitbu nahrádza televízor, mobily,

tablety, počítače a rodičia si ani nevšímajú, čo všetko deti na internete sledujú. Ja viem, že rodičia chcú dať deťom všetko. Chcú ich zabezpečiť, ako sa hovorí, postaviť ich do života na nohy. To je všetko pekné, len nesmie sa zabudnúť na to najdôležitejšie – dať deťom vieru, čiže Pána Boha. Ak rodič nenaučí dieťa milovať Pána Boha a nevedie ho k láske k Prvému Božiemu príkazu, nech nečaká, že dieťa bude rešpektovať Štvrtý Boží príkaz. A ovocie takejto výchovy sa ukáže, keď deti dospejú.

Aspoň jeden príklad z mnohých uvediem. Vo svojich troch bývalých farnostiach som mal aj domovy dôchodcov. Chodieval som tam každú sobotu podvečer, aby som starčekov spovedal a slúžil im sväté omše. Nezabudnem na jeden prípad. Po skončení svätej omše som vyšiel na chodbu, kde ma čakal starký a ukázal mi trasúce ruky so slovami: *„Týmito rukami som postavil svojim trom deťom domy a ani v jednom z nich nemám teplého miesta. Dali ma pred rokmi sem, ale ani jedny Vianoce, ani jednu Veľkú noc ma neprídu navštíviť a už vôbec nesnívam o tom, že by ma na sviatky vzali k sebe.“* Bolo mi ho ľúto. Keď som prechádzal chodbou aby som išiel domov, tak ma zastavila sestrička, ktorá mala službu, aby som išiel na kávu. Pozrela sa na mňa s otázkou, prečo som smutný. Povedal som jej, čo sa mi stalo so starčekom na chodbe. *„Jó, pán farár. Toto mi tu zažívame veľmi často. Keď niekto z rodičov zomrie a pošleme deťom telegram, tak deti prídu, ale prvá otázka nie je, kde je telo, ale čo po ňom ostalo.“*

Preto, milí priatelia, prosme dnes Svätú rodinu o taký pohľad viery, s akým sa pozerali jeden na druhého členovia Svätej rodiny. Pohľad hlbokkej viery prinesie našim rodinám opravdivé šťastie, ktoré vám do nového roku úprimne želám.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.